

EDV-FÓLK

Farodane søkir við hesum eftir einum ágrytnum fólki til EDV-deildina.

Arbeiðið:

Installering av forritum á net og stakteldur, uppseting av teldum og tekniska support av forritum. Dentur verður lagdur á arbeiðið við software framum hardware. Møguleiki verður eisini fyri forritan av minni skipanum.

Útbúgving & Royndir:

Styttri ella meðallanga útbúgving innan teldutøkni. Royndir og skeið innan Novell Netware, Windows NT ella Internet er ein fyrimunur.

Vit kunnu bjóða eitt spennandi og avbjóðandi arbeiði í einari deild í menning. Vit skipa fyri neyðugum skeiðum, so tú kanst koma skjótt inn í starvið.

Lønin verður sett í samráð við leiðsluna. Skrivlig umsókn við prógvum og viðmælum skal sendast innan 5/5-97 til P/f Farodane, Brekkutún 4, Postrúm 109, 110 Tórshavn, att: Hans Blaasvær.

FARODANE K4

Farodane er 47 ára gamalt føroyskt handils- og tænastuvirki. Vit eru í dag 25 fólk og selja m.a. alt innan skrivstovuútbúna og EDV, og leggja dentin á góða tænastu á øllum økjum.

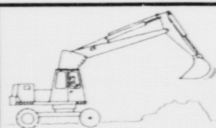
ROKKJALLARIN

Vit átaka okkum at selja fyri fólk.

Eisini keypa vit deyðsbúgv.

Rokkjallarinn · Tlf. 11990 & 83390
Tinghúsvegur 42 · 100 Tórshavn

Opið: mánad.-fríggjadag, 13-17.30
leygard.: eftir avtalu

Vit hampa stykkið um húsini
– eisini grava vit upp haga

JØRD-ARBEIÐI

- ÚTGRETVSTUR
- SPREINGING
- KLOAKKARBEIÐI

Pf. TORMAGN 22161 22339 · 87361

Javni

N. Finsensgøta 32, miðhæddin.
Skrivstovan er opin mánadag kl. 10-12. Tísdag er stongt. Mikudag kl. 14-16. Hósdag kl. 14-18.
Tilhaldið er opið fríggjadag kl. 14-16.

Ein sunnudag í 1902 stovnaðu millum onnur hjúnini Elsebeth og Lauritz Krapper losjuna Støtt Viljen

Losjan í Havn verður 95 ár

Hósdagin 1. mai eru 95 ár síðani Losjan „Støtt Viljen“ í Havn varð sett á stovn. Móttøka verður í Losjuni 95 ára dagin

GRÆKARIS DJURHUUS
MAGNUSSEN

Ein sunnudag fyri 95 árum síðani hittust trettan fólk í eini stovu í Havn. Orðindini vóru at stovna eitt felag. Endamálið hjá felagnum skuldi vera at upplýsa um vandan við rúsdrekka, og at uppalla fólkid úttan alkohol. Felagið fekk navnini „Støtt Viljen“ – seinni rópt Losjan „Støtt Viljen“.

Tað vóru fyrst og fremst hjúnini Elsebeth og Lauritz Krapper, ið tóku stig til losjuna í Havn. Krapper, fyrr Henriksen, varð vanligur nevndur „Henrichsen“. Hann var snikkaramestari, og flutti til Føroya úr Danmark.

Á fimmti ára degnum hjá Losjuni „Støtt Viljen“, hevur Gláðustrok fleiri greinir um hetta felag. Í eini grein verður m.a. víst á, at tað var Henriksen, sum „plantaði“ N.I.O.G.T. -orðanin í Føroyum.

Frú Krapper minnst
Tá hesin fimmti ára dagur

varð hildin, livdi frú Krapper framvegis. Og Gláðustrok tosaði hetta árið, tað var í 1952, við hana. Hon sigur soleiðis frá í Gláðustrok:

– Tað er, sum var tað í dag. Eg minnst, at vit vóru 13 limir. Tað var ein sunnudag, vit skuldu stovna losjuna. Maður mín mátti arbeiða hart, tað var eitt møbil, sum skuldi málstað.

Tað hann kom heim og hevði etið, legði hann seg og fekk sær ein blund ein tíma, meðan eg ruddaði. Eg var næsta liðug, tá hann rópti á meg og segði, at tað kom ein maður og bað um at gerast „Good-Templari“; hann hevði óivað droymt

tað. Vit skundaðu okkum at lata okkum í, og maður mín var næstan liðugur, tá ið tað bankaði upp á hurðina; tað var Eliasar Hansen og kona hansara Elisabeth Hansen.

Hvat var tað ikki ein stórur dagur. Tit kunnu trúgva, at tað kom ferð í arbeiðið.

Sum tit vita, var maður mín snikkari. Hann fór undan til Føroyar við øllum sínum amboðum og tilfari. Tað vóru mong, sum høvdu biðið okkum komið til Havnar, og tá ið vit høvdu droymt 3-4 ferðir um tað sama, gjørdur vit av og fóru av stað í Jesu navni.

Eg kundi skriva so ógvuliga nógv, men so bleiv eg ongantíð liðug. Ein mánaði

var millum brøvini. fyrsta bræv frá manninum var tann berri „jubel“; bara tit vóru her øll somul, sigur Elsebeth Krapper frá.

Hon skrivar so um allar teir trupulleikar og stríð, hon hevði, tá hon, sjev børn teirra og nýnyttur skuldu flytast til Føroya. Tá alt so var klárt, ja, so sluppu tey ikki við D.F.D.S.-skipinum. Hon fekk tað tó lagað soleiðis, at tey sluppu við Beskytteren, men trongligt var.

– 12. september vóru vit á Havnini. Maður mín búið hjá Djóna og Bette í Geil. Eg sá frá skipinum, at maður mín leyp seinastur niður í bátin fyri at vera fyrstur umboð at fáa bræv. Hann visti jú av ongum, at vit vóru við. Og tá stóðu øll børnini á rað uppi á skipinum, og eg rópti: Góðan dag, Lauritz!

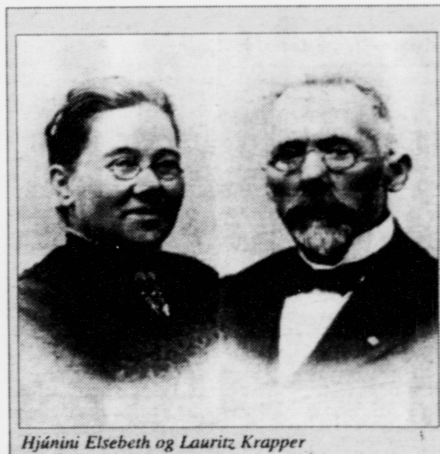
Gláðustrok endar við at endurgeva frú Krapper fyri at siga, at hon hevur verið Good-Templari í meira enn fimmtí ár. Hon hevur eisini verið í nógvum fráhaldsfeløgum.

– Men onki er sum Good-Templarasakin, sigur hon.

Hon letur heilsa í losjuni – og øllum losjulimum, og heitir á hvønn lim at arbeiða fyri Goodtemplarasakin.

At hetta var ein kvinna, ið veruliga „brendi“ fyri sakini, skilt á Gláðustrok.

Tvey børn hjá hjúnunum Krapper vitjaðu í Føroyum í 60-unum. Tá skipaði Losjan fyri samkomu.

Hjúnini Elsebeth og Lauritz Krapper